

РЕШЕНИЕ

№ 1368

гр. София, 27.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 05.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **8719** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл. 107, ал.2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвП/.

Производството е образувано по жалба на П. Г. В., ЕГН: [ЕГН], в качеството на управител на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „Л.“, ул. „307-ма“ № 2, чрез адв. В. Ч., Адвокатска колегия– [населено място], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, офис 502 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-1537 от 13.06.2019 г. на Началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“– [населено място]“, Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с която на основание чл. 106а, ал. 1, т.1, ал.2, т.1 от ЗАвП на [фирма] е наложена ПАМ– спиране от движение за срок от 6 месеца, чрез сваляне и отнемане на табела с регистрационен номер ВР 7191 СА и отнемане на свидетелство за регистрация Част II на лек автомобил, категория M1, марка „Мерцедес С.“.

В жалбата се твърди, че така издадената заповед е незаконосъобразна и постановена в нарушение на материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила, като подробни съображения в тази насока са изложени в същата. Заповедта не била издадена в нужната форма и не съдържала мотиви- фактически и правни основания за издаването ѝ. Твърди се също така, че заповедта е издадена при неизяснена фактическа обстановка. Релевира довод за нарушение на чл.35 АПК. От съда се иска отмяната на оспорената заповед по посочените в жалбата основания.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява, не се

представлява. От процесуален представител е депозирано писмено становище, в което са изразени доводи по същество, с искане за отмяна на оспорвания административен акт. Не претендира разноски.

Ответникът – Началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – [населено място], редовно призван не се представлява. В депозирано писмено становище, с придружително писмо, постъпили в АССГ на 14.10.2019 г. са изложени аргументи, с искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с наведените от страните доводи, установи следното от фактическа страна:

На 07.06.2019 г., около 14.35 часа на път П - 15, местността „Д.“, при разклона за [населено място], посока- [населено място], Т. Д. Г. и К. Д. К., инспектори към ОО "АА" - В. извършили проверка на лек автомобил кат.М1, марка „Мерцедес С.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], Булстат:[ЕИК], управляван от Е. Р. К., ЕГН: [ЕГН], превозващ 12 бр. пътници, работници в [фирма], без да притежава лиценз за извършване на превоз на пътници на територията на Р България.

На същата дата- 07.06.2019 г., е съставен Акт за установяване на административно нарушение серия № 261634/07.06.2019 г., на Е. Р. К., за административно нарушение по чл. 6, ал. 1 от ЗАвП, чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП. Въз основа на акта е издадено Наказателно постановление №26-0000129/13.06.2019 г., с което на Е. Р. К. са наложени административни наказания глоби.

На 13.06.2019 г. Началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – [населено място] издал оспорваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-1537/13.06.2019 г., с която на жалбоподателя на основание чл. 107, ал. 1 вр. чл. 106а, ал. 1, т. 1, ал. 2, т. 1 от ЗАвП е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/– спиране от движение за срок от шест месеца, чрез сваляне и отнемане на табела с регистрационен номер ВР 7191 СА и отнемане на свидетелство за регистрация Част II на лек автомобил, категория М1, марка „Мерцедес С.“. Заповедта е надлежно връчена на 26.06.2019 г. лично срещу подпис.

Като доказателства към административната преписка са приложени: Заповед №РД-01-929/20.11.2017 г. /л.43/, удостоверяваща компетентност на органа издал заповедта за налагане на ПАМ, Заповед от 15.05.2015 г. /л.27/, АУАН, НП, свидетелство за регистрация част I, Протокол за сваляне на табела с регистрационен номер и отнемане на документи от 07.06.2019 г., пълномощни, извлечение от ТР, карти за специализиран превоз- 3 бр. /44-46/. Разпитан в качеството на свидетел актосъставителят Т. Д. Г. потвърди, че при проверката на място същата фирмата [фирма] извършвала специализиран обществен превоз, срещу заплащане, на работници, които имали служебни карти. Същият е категоричен, че за този автомобил нямало лиценз, а и неможело да се издаде такъв, защото е лек автомобил и няма право да извършва превоз с него. Свидетелят пояснява, че жалбоподателят можел да извършва превоз на пътници с всички автомобили, които са в лиценза на фирмата, както и имало договор за превоз, но не и с този лек автомобил. Г. сочи: „Автомобилът по регистрационен талон е 8 плюс 1 и се води лек автомобил и към 12 лица се превозваха. Бяха сложени допълнителни седалки и превозваха повече пътници.“. Той

провел разговор с работниците, които му казали, че закъсняват за работа и за това ги придружили до завода и след това съставил акта.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, съдържаща предписаните от закона реквизити и подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК- 14-дневен срок и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. С оглед изложеното, жалбата е процесуално допустима, поради което подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, Съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, съгласно представената по делото заповед, издадена от Изпълнителния директор на ИААА, в предвидената от закона форма и при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗАВП, обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз на Общността или удостоверение за регистрация– за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ води регистър на МПС- та към лицензите на Общността и лицензите за превоз на пътници или товари на територията на Р България.

Автомобилният превоз на пътници и на товари е дейност, която се характеризира с повишен риск за живота и здравето на хората. Това е наложило за упражняването ѝ законодателят да установи императивно специални изисквания. Извършването на която и да е от формите на дейността, без надлежно разрешение /чл.6, ал.1 ЗАВП/, е определено от законодателя като административно нарушение съгласно чл. 93, ал. 1 ЗАВП, за което се носи административнонаказателна отговорност, която е лична- на водача, и различна от преустановяващата принудителна административна мярка.

За предотвратяване и преустановяване на административни нарушения законът– чл.106а ЗАВП, предвижда и прилагането на ПАМ, сред които и процесната: спиране от движение за срок 6 месеца на моторно превозно средство, с което се извършва обществен превоз на пътници или товари, без за него да има издадено заверено копие от лиценз на Общността или удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, или не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници (ал.1, т.1). В ал.2 на чл.106а ЗАВП е установен и начинът по който се налага ПАМ по ал.1, т.1- сваляне на предната табела с регистрационен номер и отнемането ѝ заедно с документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство, в случаите по ал. 1, т. 1, 2 и т. 3, букви "б" и "в".

От анализа на цитираните норми следва извод, че за да е налице основание за прилагане ПАМ по чл.106а, ал.1, т.1 ЗАВП е необходимо кумулативно да са изпълнени следните условия: 1) да е извършен обществен превоз на пътници, и 2) превозът да е осъществен с МПС, за което няма издадено удостоверение за обществен

превоз на пътници, респективно заверено копие от лиценз на Общността или което не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници. Кога един превоз на пътници е обществен законодателят е дефинирал изрично в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗАвтП, съгласно която норма "Обществен превоз" е превоз, който се извършва с моторно превозно средство срещу заплащане, а по т. 3 „Превоз на пътници“ е дейност на физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, за превоз на пътници срещу заплащане, която се осъществява със специално конструирани и оборудвани моторни превозни средства независимо дали са натоварени или не.

С оглед законовата регламентация и конкретното фактическо и правно основание за издаване на оспорената заповед, в случая следва да се провери дали процесното МПС е извършвало обществен превоз на товари и дали за него има издадено заверено копие от лиценз на Общността.

Анализът на § 1, т. 1, т. 2 и т. 4, б. "а" от ДР на ЗАвтП налага извод, че основната предпоставка, по която се различават "общественият превоз" и "превозът за собствена сметка" е възмездният характер на дейността като тежестта на доказване, съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК е на административния орган.

От доказателствената маса и в частност от гласните доказателствени средства, съдържащи се в показанията на разпитания в качеството на свидетел- очевидец /актосъставител/, както и представените карти на лица, безспорно се установява, че на посочената дата и място дружеството- жалбоподателят е извършвало с посоченото МПС- лек автомобил, управляван от водач, превоз на пътници- работници, както и възмездният характер на предоставената услуга. Т.е. доказва се извършван от жалбоподателя обществен превоз на пътници. Жалбоподателят не проведе обратно доказване, касателно изводите на административния орган, че е налице основание за прилагане на ПАМ.

Налице е и втората предпоставка за прилагане на ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 1 от ЗАвтП, тъй като за процесното МПС няма издадено заверено копие от лиценз на Общността. Всъщност, жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че собственият му автомобил, с който е извършван превозът, няма издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или копие от лиценз на Общността и не е включен в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Изложеното налага извода, че е налице фактическия състав на чл. 106а, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 АвтП за налагане на процесната ограничителна мярка. Последната не се явява санкция за извършено нарушение. Целта на принудителните административни мерки е предотвратяването, преустановяването на административни нарушения или премахването на вредните последици от тях по аргумент от чл. 22 от ЗАНН. Конкретната мярка по чл. 106а от ЗАвтП е от категорията на преустановителните, като чрез същата се препятства възможността за бъдещо извършване на нерегламентиран превоз, какъвто се установи по делото. Това е така, с оглед изричната необходимост от засилена охрана на живота и здравето на пътниците в обществения транспорт. Превозваческата дейност е строго регламентирана и необходимостта от лиценз за територията на страната, лиценз на Общността, респективно удостоверение за регистрация е безусловно контролирана.

Следва да се отбележи, че законът– чл.106а ЗАвтП не държи сметка за това, чия собственост е МПС-то, с което е извършено нарушението. Без значение е дали

превозът е извършван от името и за сметка на собственика или на трето лице и в какви взаимоотношения са били тези лица.

В тази връзка и предвид гореизложеното, неоснователни се явяват възраженията на жалбоподателя, че заповедта не била издадена в нужната форма и не съдържала мотиви- фактически и правни основания за издаването ѝ, като същата е немотивирана. Несъмнено, както бе посочено по- горе е спазена писмената форма. В заповедта се съдържат фактически и правни основания за издаването ѝ. Освен това, в унисон с Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 година на Общото събрание на Гражданската колегия на Върховния съд на Република България като мотиви за издаването на заповедта служи и обективизираното в цитирания АУАН, на който административния орган изрично се позовава в заповедта. Не се установява релевираното нарушение на чл.35 АПК.

Настоящият съдебен състав намира издадената заповед за налагане на ПАМ за правилна и законосъобразна, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски в настоящото съдебно производство.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Трето отделение, 73-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „Л.“, ул. „307-ма“ № 2, представлявано от управителя П. Г. В., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-1537 от 13.06.2019 г. на Началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“- [населено място]“, Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с която на основание чл. 10ба, ал. 1, т.1, ал.2, т.1 от ЗАВП на [фирма] е наложена принудителна административна мярка– спиране от движение за срок от шест месеца, чрез сваляне и отнемане на табела с регистрационен номер ВР 7191 СА и отнемане на свидетелство за регистрация Част II на лек автомобил, категория М1, марка „Мерцедес С.“.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: